

Fa unes setmanes, prenent un cafè a una cafeteria del centre de la ciutat, vaig recordar una expressió que feia temps no em venia a la ment. Va succeir quan una persona va passar per davant nostre, ens va saludar i va demanar com estàvem. Sense dubtar-ho, vaig contestar: “mira..., ara mateix esteim a la Glòria!” La glòria o la Glòria?

La primera, la que va escrita en lletra inicial minúscula, fa referència a una sala, un espai recollit i calent de l'interior de les cases de Castella, o de qualsevol ciutat ombrívola...on hi havia la llar de foc i per tant, era el lloc de la casa més amable i acollidor en època de fred i mal temps, des del temps dels romans.

La segona, la que va escrita en lletra inicial majúscula, vol nombrar un lloc imaginari, acollidor, que està més enllà del món real. El Paradís bíblic, podria ser un bon sinònim...o el cel.

En qualsevol cas, el significat en comú, vol dir que si trobem un espai, un lloc, un moment o fins i tot vivim una experiència més o manco habitual però agradable (prendre un cafè amb amics, per exemple), ens pot fer sentir que estem en el millor dels llocs imaginables.

Jo havia sentit molt aquesta expressió anys enrere. Els pares i els avis, solien emprar-la més sovint que el que l'emprem a l'actualitat. Almenys, al meu entorn laboral i familiar, l'escolto poques vegades.

L'altre dia, vaig entrar a classe i com que em rodava per la ment la idea d'aquesta expressió, vaig emprar-la just obrint la porta de l'aula al notar que la calefacció estava posada. La veritat és que vam riure, perquè hi va haver alumnes que no havien sentit ni dit mai aquesta expressió. Els que sí que l'havien sentida, quasi mai l'havien emprada.

I en vam parlar d'aquesta sensació. Clar que sí! Si no ho feia, perdria una bona oportunitat d'aprofundir en aspectes vivencials de la fe que d'altra forma són difícils de transmetre.

Tal vegada, no s'empra pel fet que tenim tantes coses i tants llocs en els quals estem bé...que ja no valorem, aquell fet individual o petit, que es mereixi aquesta comparativa amb el Paradís bíblic. O tal vegada sigui tot el contrari, el nostre entorn és tan negatiu i tan poc amable, que no hi ha lloc ni oportunitat de sentir-se al paradís o pensar que el podem trobar a prop entre tanta foscor.

Ha de ser possible que tots i cada un de nosaltres, provem de connectar amb la sensació tot i que la vida ens posi a prova. L'alegria gratuïta que genera sentir-se bé amb el que hi ha, és immensa. Encara que sigui, a causa d'una estona o un fet efímer.

Sempre va bé recordar que el que està al nostre abast s'ha d'emprar, ja que ens ajuda a experimentar conceptes religiosos que no es comprenen del tot, si no els fem nostres i quotidians.

I vosaltres...Quant de temps fa que no us permeteu pensar o dir la frase “estic o estem a la Glòria”?

“El Regne de Deu no vindrà en un moment previsible, ni tampoc podran dir: “És aquí” o “És allà”.
El Regne de Deu és enmig vostre”.
(Lluc 17, 20-25)